

PÍSEŇ 0201

Jakož o tom proroci

1541 Rohùv kancionál
1505 Franusùv kancionál

1. Ja - kož o tom pro - ro - ci sva - tí zvě - sto - va - li,
Du - chem sva - tím jsouc' hnu - ti, vi - dě - ti žá - da - li

Kri - sta Pá - na vtě - le - ní v ži - vot pan - ny čis - té,

to - ho jsme se doč - ka - li v tom - to ča - se jis - tě.

- Ano, andělům v nebi bylo jest předivné jeho svaté vtělení a velmi neznámé. Od věků neslychána milost tak přehojná, aby přenejvyšší Pán vzal nízkost člověka.
- K tomu v světě pracoval, chudý život veda, modle se k Bohu Otci, až krev z něho tekla. Tak se nízce opovrh', člověče, pro tebe; ach, dej mu celé srdce, toť on chce od tebe.
- Učiniž nám milost svou, všemohoucí Pane, ať hříchu nechajíce, v lásce přebýváme. Ó hosti převyšeny, přijď s novou milostí; navštiviž duše naše z nebeské výsosti!
- Buď neše utěšení v čase nebezpečném, neb zlost se rozmnožila, v lásce velmi stydnem; pravda malé místo má všudy po všem světě, ó dejž pomoc, Nejvyšší, ať nezahyneme.
- Jakkoli jsme zhřešili, za milost prosíme, již jsme nezasloužili, k tobě se modlíme; učiň pro své vtělení, všemohoucí Pane, ať s čistotou srdečnou tebe tak čekáme.
- Skloniž se, milý Pane, v světě k chudým lidem, však jsi své ujišťoval nebeským svým sídlem. Popřej v trpělivosti zde užitek nésti a k tobě, Nejvyššímu, vždy své zření vésti.
- Kriste, Králi nebeský, my k tobě voláme, ač hlasy velmi mdlými, vždy chválu vzdáváme. Ó Králi všemohoucí, přijmi naše chvály, přítomen jsa pomocí, dokudž jsme zde v práci.
- Čiňme pravé pokání a zlý život změňme; jakožto věrní sluzi tak Pána čekejme. Neb on stojí u dveří, ustavičně tluka, zda by příbytek našel čistý u člověka.
- Jak můžem, usilujme, o milost pracujme a Krále nejvyššího vždy v svém srdci mějme. Ó vtělený Ježíši, dej nám zde svou milost a po tomto životě přijmi nás v svou radost!

Jakub Písecký 1522